

Peripetie okolo vydání knihy o Františku Cundrlovi

Většina Strážničanů asi tuší, že již několik let pracuji na knize o strážnickém malíři Františku Cundrlovi. Nechci zde čtenáře nudit a zatěžovat spoustou informací o tom, jak konkrétně se celá práce vyvíjí, o tom jsem navíc již zprávu částečně podal.

Zejména bych zde rád ukázal, jaké to vlastně je – vydávat knihu. Ona to není vůbec žádná sranda. Na první pohled to možná vypadá jako výborná záležitost a snadná věc – opak je pravdou. Kniha o Františku Cundrlovi je mojí třetí knihou (první byla kniha *Chrám* v r. 2013, druhá byla *Historie a duchovnost synagogy ve Strážnici* v r. 2020). Myslel jsem si, že již mám jakousi zkušenost, zvláště když uvážím, že se práci na knize o Cundrlovi věnuji několik let. Člověk se ale často plete, mnohdy i v hodnocení sebe sama. Z počátku jsem si ani nemyslel, že budu vůbec nějakou knihu psát, chtěl jsem napsat jen nějaký článek, shrnutí Cundrlova života. Mnozí Strážničané mě však přesvědčili, že má smysl, abych se odkazu mistra obrazu věnoval více do hloubky. A tak začala trnitá cesta. Těto cesty vůbec nelituji, protože by mě nikdy nenapadlo, že po výchozím bodu, který tkví v umění, a po studiích filosofie a teologie, se budu věnovat nejen psaní textů, duchovenské činnosti, ale že se ze mě začne stávat, s úsměvem řečeno, reklamní specialista!

Když jsem celý spis dopsal, začali jsme, spolu s grafikem Jirkou Miškeříkem řešit nutnost oznámení toho, že vůbec nějaká kniha vzniká. Přiznávám na rovinu, že nejsem obchodník, a když mi začal zvonit telefon, na jehož druhém konci se ozývali lidé z nejrůznějších projektů, portálů a všeho možného – zcela vážně jsem zvažoval žádost o nějakou speciální duchovní přímluvu u svého biskupa.

Cundrlovi zjevit obraz

František Cundrlovi, malíř, který celý svůj život zůstal ukotven na Moravském Slovácku ve Strážnici, kde nacházel nejen inspiraci, ale také domov. Pomozte nám zachovat jeho odkaz!

Donio

kupte si knihu a podpořte tak projekt na donio.cz/cundrlovi

Ač se podařilo shromáždit 52 000 Kč, tak kniha, aby jaksi vypadala a mohla nabídnout nahlédnutí do barevné palety, vyžaduje mnohem více. Nejenže jsme roztočili kolotoč nejrůznějších médií, ale začali jsme pracovat na uskutečnění další veřejné sbírky, tentokrát na portálu *Hithit*. Když jsme měli již celý projekt připraven k vypuštění, ozval se mi Jirka Miškeřík s tím, že našel daleko lepší řešení. Utěšovalo mě alespoň to, že to bylo zrovna v době, kdy jsem setrval na faře v Jindřichově Hradci v krásné společnosti a před Bohem. Přešli jsme tedy na portál www.donio.cz/cundrly.

Aby se vše ještě více umocnilo, chybělo tomu již jen nějaké pozvání do televize. A co se nestalo! Kontaktovala mě Televize Slovácko s tím, že o chystané knize chtějí vytvořit reportáž. Nejsem žádná filmová hvězda, ale asi si budu muset alespoň trochu upravit svůj plnovous.

Velmi rád vzpomínám na okamžiky, kdy jsme společně s Jirkou Miškeříkem mohli navštívit spoustu z vás doma, abychom zdokumentovali nejrůznější obrazy Františka Cundrly. Byla to velmi ojedinělá zkušenost. Požehnané chvíle, během kterých jsme navštívili tolik strážnických domácností, že zvláště v současné koronavirové době si člověk uvědomí o to více důležitost prostého lidského setkání.

Ještě jednou bych vám všem chtěl velmi poděkovat – za všechno. Vydávat knihu není žádná sranda. Není to jen o tom ji napsat. Z člověka se po jejím sepsání stává také designér, tiskový mluvčí, reklamní expert a odborník na jednání s lidmi (to vše samozřejmě berte s rezervou a humorem).

Filip Gorazd Martinek